

Sygn. akt: VIII Pz 43/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. w składzie:

Przewodnicząca: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Joanna Smycz

SSR del. Magdalena Kimel

naposiedzeniu niejawnym w dniu 8 lipca 2016r. w G.

po rozpoznaniu sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o zapłatę wynagrodzenia za pracę i ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy

w związku z zażaleniem powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Z. z dnia 18 kwietnia 2016 roku, sygn. akt: IV P 1184/15

o zawieszeniu postępowania i oddaleniu wniosku o ustanowienie dla pozwanej kuratora

postanawia:

oddalić zażalenie.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del. Magdalena Kimel

UZASADNIENIE

T. P. wniósł o zasądzenie od (...) sp. z o.o. w Z. kwoty 31.443,59 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za rok 2013 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.02.2015r. do dnia zapłaty. Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2016 roku, sygn. akt: IV P 1184/15 Sąd Rejonowy w Z. na podstawie art. 174 § 1 pkt. 2 k.p.c. zawiesił postępowanie i oddalił wniosek o ustanowienie dla pozwanej kuratora na podstawie art. 69 k.p.c.

Strona powodowa zaskarżyła postanowienie Sądu Rejonowego w Z. z dnia 18 kwietnia 2016 roku zarzucając mu naruszenie:

- art. 70 § 1 k.p.c. poprzez jego zaniechanie wyznaczenia przez Sąd I instancji odpowiedniego terminu do uzupełnienia braków w zakresie zdolności procesowej Pozwanej

- art. 460 § 2 k.p.c. poprzez niewyznaczenie dla Pozwanej kuratora procesowego z urzędu,

- art. 69 k.p.c. poprzez niewyznaczenie dla Pozwanej kuratora procesowego na wniosek Powoda i błędne uznanie, jakoby kurator ustanowiony na podstawie tego przepisu miał rolę tożsamą z kuratorem ustanawianym na podstawie art. 42 K.C., nie mógł reprezentować Pozwanej w toku całego procesu, a Powód nic podejmuje wobec Pozwanej żadnej czynności niecierpiącej zwłoki,

- art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez zawieszenie postępowania w sytuacji, gdy całokształt okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wskazuje, iż działania Pozwanej podejmowane były od chwili zawiązania sporu jedynie w

celu spowodowania zwłoki postępowania, a zawieszenia można byłoby uniknąć ustanawiając dla niej kuratora procesowego na podstawie art. 69 lub 460 k.p.c.,

- art. 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez sporządzenie lakonicznego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, a przede wszystkim braku odniesienia się do wniosków oraz argumentacji Powoda formułowanych w pismach z dnia 10 lutego 2016 r. oraz 11 kwietnia 2016 r. Powód domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji miał podstawy faktyczne i prawne do wydania zaskarżonego postanowienia. W szczególności Sąd orzekający uzyskał informację z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, iż pozwana spółka nie ma zarządu, który by ją reprezentował. Zaistniała zatem określona w art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. przesłanka zawieszenia postępowania. Zdaniem Sądu II instancji nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut powoda naruszenia art. 70 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wyznaczenia odpowiedniego terminu do uzupełnienia braków w zakresie zdolności procesowej pozwanej. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 31 stycznia 2003r., sygn. akt: IV CKN 1765/00, OSNC 2004/5/74 „Niewydanie postanowienia o wyznaczeniu terminu do uzupełnienia braków w zakresie zdolności sądowej i procesowej (art. 70 § 1 k.p.c.) nie uchyla obowiązku wydania z urzędu postanowienia o zawieszeniu postępowania na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c., po stwierdzeniu istnienia wskazanych w tym przepisie przyczyn.” T. P. podnosił także, że pozwana działała w celu spowodowania zwłoki w postępowaniu, a zawieszenia można byłoby uniknąć ustanawiając dla niej kuratora procesowego na podstawie art. 69 k.p.c. lub art. 460 k.p.c. Tym niemniej jedną z przesłanek ustanowienia kuratora w oparciu o art. 69 k.p.c. jest konieczność podjęcia w procesie czynności niecierpiącej zwłoki. Jak podniósł Sąd Apelacyjny w Szczecinie w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 listopada 2012 roku, sygn. akt: I ACa 399/12, Lex nr 1240161 „Podstawą prawną dla ustanowienia natomiast kuratora procesowego dla osoby prawnej jest art. 69 k.p.c. Przesłankami ustanowienia kuratora dla osoby prawnej są: brak organu powołanego do reprezentowania osoby prawnej i potrzeba podjęcia przez stronę przeciwko drugiej stronie, dotkniętej powyższym brakiem, czynności procesowej niecierpiącej zwłoki. Przez brak organu powołanego do reprezentowania osoby prawnej rozumie się sytuację, kiedy organ taki w ogóle nie został powołany, bądź gdy istnieje, ale w kształcie nieodpowiadającym wymaganiom ustawy czy statutu. Strona wnosząca o ustanowienie kuratora procesowego powinna uprawdopodobnić, że czynność która ma być dokonana, jest czynnością niecierpiącą zwłoki.” W konsekwencji przepis art. 69 k.p.c. ma zastosowanie jedynie do czynności niecierpiących zwłoki takich jak zabezpieczenie powództwa lub dowodu (art. 179 § 3 k.p.c.). Również postanowienie uwzględniające wniosek powoda powinno określać czynność niecierpiącą zwłoki, z powodu której ustanowiony został kurator. Natomiast w niniejszej sprawie T. P. nie wskazał czynności niecierpiącej zwłoki, której wykonanie jest niezbędne.

Wbrew twierdzeniom powoda również ustanowienie kuratora w oparciu o przepis szczególnie dotyczący postępowania odrębnego w sprawach z zakresu prawa pracy art. 460 § 2 k.p.c. wymaga konieczności przeprowadzenia czynności niecierpiącej zwłoki. „Artykuł 460 § 2 k.p.c. daje sądowi możliwość ustanowienia z urzędu kuratora, o którym mowa w art. 69 k.p.c. Jest to wyjątek od zasady wyrażonej w art. 69 k.p.c., zgodnie z którą ustanowienie kuratora następuje na wniosek strony przeciwnej. Wyjątek ten został wprowadzony do postępowania odrębnego w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych w celu wzmocnienia ochrony pracownika bądź ubezpieczonego i przyspieszenia postępowania. Ustanowienie kuratora przez sąd z urzędu wymaga spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 69 k.p.c. Oznacza to, że ustanowienie kuratora dla strony możliwe jest wtedy, gdy: a) nie ma ona zdolności procesowej, a przy tym również przedstawiciela ustawowego albo b) nie ma organu powołanego do jej reprezentowania, a nadto c) przeciwko stronie dotkniętej wymienionymi brakami podejmowane są przez stronę przeciwną czynności niecierpiące zwłoki.” (Tak: K. Antonów (red.), A. Jabłoński (red.), B. Suchacki, J. Witkowski - Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, Lex 2014r.). Nie zasługują na aprobatę twierdzenia skarżącego, iż wszystkie sprawy z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych są sprawami niecierpiącymi zwłoki. Pomimo, iż w sprawach tych rozstrzygane są żywotne interesy pracowników i ubezpieczonych to jednak tego rodzaju generalizacja jest nieuprawniona. Uwzględnienie zarzutu powoda prowadziłoby bowiem do sytuacji, iż we wszystkich sprawach z

zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych można powoływać kuratora procesowego, o ile strona nie ma organu powołanego do jej reprezentowania. W rezultacie wyeliminowana zostałaby ustawowa przesłanka z art. 69 k.p.c. konieczności przeprowadzenia czynności niecierpiącej zwłoki. Ponadto w powołanym przepisie mowa o incydentalnej czynności procesowej, która winna zostać bezzwłocznie przeprowadzona, nie zaś o charakterze sprawy (sprawa pracownicza). Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, że inna jest rola kuratora procesowego ustanowionego dla dokonania czynności niecierpiącej zwłoki (art. 69 k.p.c.), a inna kuratora dla osoby prawnej (art. 42 k.c.), który powinien niezwłocznie podjąć starania o powołanie organów osoby prawnej. Natomiast Sąd Rejestrowy wszczął już postępowanie o sygn. akt: 4209/16/114 w przedmiocie ustanowienia dla pozwanej kuratora na podstawie art. 42 k.c., powód może zatem zasadnie oczekiwać realizacji jego prawa do sądu. Sąd II instancji nie uznał także za zasadny zarzutu lakoniczności uzasadnienia zaskarżonego postanowienia i nie odniesienia się w nim do podnoszonych przez powoda kwestii. Sąd I instancji rozstrzygnął wnioski powoda o ustanowienie kuratora procesowego i uzasadnił swoją decyzję, motywy Sądu I instancji odpowiadają prawu i uwzględniają okoliczności stanu faktycznego, mimo iż nie są tak obszerne jak pisma powoda kierowane do sądu. W przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., przedstawione przez sąd argumenty za orzeczeniem miały racjonalny i merytoryczny charakter.

Wobec powyższego Sąd II instancji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Z. z dnia 18 kwietnia 2016 roku. Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. nie przyznał powodowi kosztów postępowania zażaleniowego.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt: VIII Pz 43/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

G., dnia:

(...)